

۴ | احترام به حقوق بی بشر

۹ | تحریف تا کجا؟! |

۶ | برهنگی کدخدا

مردم ما این راه را خودشان
انتخاب کرده‌اند | ۱۰

۸ | تدبیر تاریخ مصرف گذشته

۱۱ | خط مقدم

با لمس هر کدام از تیترها مستقیماً به آن مطلب منتقل خواهید شد

نشریه گفتمان انقلاب اسلامی | بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق (ع) |
سال هشتم؛ شماره صد و نود و دو | ۱۹۲ | ۲۵ آبان ۱۳۹۹

سرمقاله فتح

خفتنت به ز مردم آزاری!

اصل مدیریت انتظارات در عرصه اقتصاد موضوع مهمی است. از شروع دولت تدبیر، شاهد اتفاقاتی دور از تدبیر بودیم که روز به روز بر ناامیدی مردم افزود. از وعده حل شدن مشکلات مردم و چرخیدن چرخ زندگی تا بازگشایی سوئفت و آزادسازی پول‌های بلوکه شده و... که عمدتاً به

مذاکره و توافق گره خورده بودند؛ اما اکنون و بعد از هفت سال چیزی که مردم در عمل می بینند اینست که تورم بی سابقه، افزایش ده برابری نرخ ارز، رشد اقتصادی منفی و از همه مهم تر اقتصادی غیرقابل پیش بینی ره آورد تفکر مذاکره با دنیایی شد که آقایان آن را در آمریکا خلاصه می کنند. دیپلماسی منفعل ماطی این سال ها، اگر بجای معطل برجام شدن، زمینه را برای تولید و صادرات کالاهای تولید داخل به کشورهای همسایه مان فراهم می کرد، امکان داشت امروز شاهد وضعی به مراتب بهتر و باثبات در اقتصاد می بودیم.

اگر فرضیه گروگان گیری معیشت مردم به وسیله بورس، نرخ ارز کالاهای اساسی و... توسط دولت و انعکاس ارزانی کاذب ناشی از انتخاب بایدن صحت داشته باشد، نباید اجازه داد که آقایان بیایند و بی کفایتی و ضعف مدیریت خود را در بازی مذاکره پنهان کنند؛ نه آقایان! به رغم خیال خام شما، ما به عقب بر نمی گردیم. به اندازه یک جوهرت داشته باشید و یک بار برای همیشه قبله آمال خود را از آمریکا به سمت داخل کشور برگردانید. آیا بایدن می تواند مشکل خام فروشی و مفت فروشی نفت ما را حل کند؟ او می خواهد نظام مالیاتی ما را سامان دهد؟ یا آمریکا باید ۲۵۰۰ مجوز مخرب تولید در کشور را لغو کند و مشکلات ساختاری گمرکات ما را حل کند؟

این ها مشکلات اساسی اقتصاد ما است که هفت سال معطل مانده و امروز کار را به جایی رسانده اید که انتظارات اقتصادی مردم برپایه تحولات کشوری در هزاران کیلومتر آن طرف تر

تعیین می شود. این بود استقلال اقتصادی؟ این بود عزت ایرانی؟ دولت ما از سال ۹۲ برمسند کار است اما انگار اثرات دولت نیامده بایدن از دولت مستقر ما بیشتر است! آقای دولت، کجا سیر می کنی؟ می خواهی باز هم خود خواسته وارد چاه مذاکره شویم؟ لطفی بکن و

رویه سابق خودت را ادامه بده تا این چند صباح هم بگذرد. خواهشاً کشور و عمر مردم را دوباره وارد چرخه باطل مذاکره نکن. لطفاً دوگان معیشت - مذاکره درست نکن. چون مثل گذشته، نه آدم مذاکره

عزتمندانه آید و نه توان اداره معیشت مردم را دارید. نتیجه این دوگان، ذبح شدن معیشت و عزت مردم است. فقط به خواب خودت ادامه بده. شاید این تنها کاری است که در این سالها خوب یاد گرفته و اجرا کرده آید.

گویند روزی حاکم بی انصافی از پارسایی پرسید: از عبادت ها کدام فاضل تر است؟ گفت: برای تو، خواب نیمروز افضل است تا در آن، یک نفس، خلق را نیازاری.

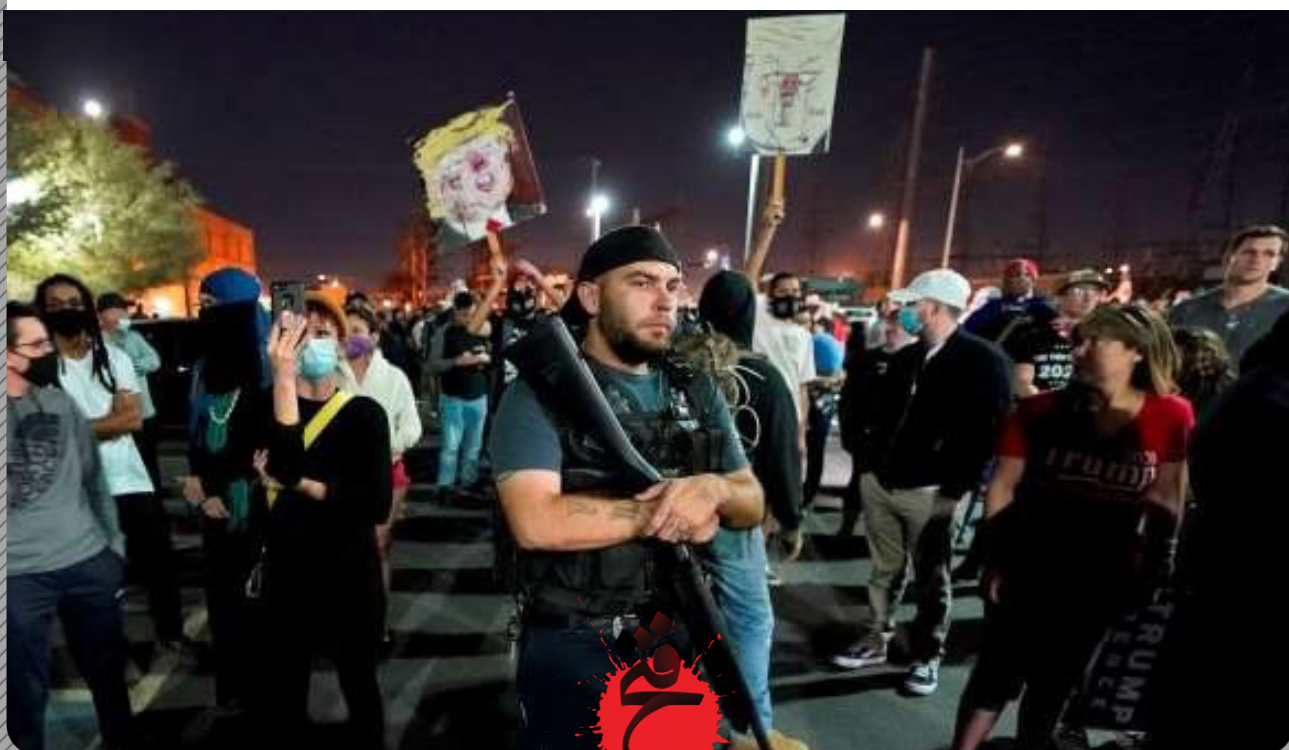
آقای دولت، شما هم خفتنت به ز مردم آزاری!

احترام به حقوق بی بشر آمریکایی

یادداشت کارشناس

تاریکی شب در شهرها به روشنایی بدل شده است، کف خیابان‌ها مملو از شیشه شکسته، خون و گازاشک آور است؛ نیمی از مردم متمدن آمریکا، نتیجه انتخابات را قبول ندارند، ولی فراموش نکنید، ایالت متحده مهد دموکراسی جهان امروز است، پس معترضین می‌توانند ماشین‌ها را به آتش بکشند، مراکز خرید را ویران کنند و با سلاح گرم در شهرها پرسه زده و حتی با طرفداران کانیدیدا مقابل درگیر شوند. به این ترتیب می‌توانند بروز تقلب در کشورشان را به مسئولان اعلام کرده و اعتراض خود را ابراز کنند. لکن حقوق بشر هم اقتضا می‌کند؛ پلیس زانو بر گردن فتنه‌گران قرار دهد و نیروی نظامی هرکسی را که بخواهد دستگیر کند. در اثنا این کشمکش‌ها، به وجود آمدن

مجروحیت و خونریزی امری طبیعی است، حتی معترضانی که کشته می شوند باید خوشحال باشند، چرا که تمامی این اقدامات، برای برپایی امنیت است بالاخره رفاه اجتماعی چارچوبی دارد و اخلاص گران باید به شدت تنبیه شوند. به نظر می رسد در فرهنگ لیبرال، مرسوم است پیش از شمارش آرا، نامزدهای انتخاباتی خود را برنده اعلام کنند و شکست را مساوی تقلب بدانند.

و حالا به ایران سال ۱۳۸۸ سری بزنیم؛ نامزدی خود را پیروز رای گیری معرفی می کند. رسانه های خارجی با اعلام این که در ایران جنگ بزرگی آغاز شده است و معترضین به اموال عمومی هم رحم نکرده و مجامع بین المللی به رهبری آمریکا به ایران اعتراض می کنند که: ممانعت حافظان امنیت از به آتش کشیده شدن شهرها مصداق

بارز نقض حقوق بشر است و برخورد با فتنه گران نباید تحت هیچ شرایطی انجام شود؛ چرا که این اقدامات مخالف دموکراسی می باشد و جمهوری اسلامی ایران حق ندارد متجاوزین به امنیتش را دستگیر کند؛ این است حقوق بی بشر آمریکایی.

برهنگی کدخدا

حال و هوای این روزها حسابی آمریکائی شده است؛ حتی بیشتر از زمانی که آمریکا به خواست خودش دوست داشت مردم ایران به او توجه کنند و آنچه را می‌گویند اجرا کنند. حالا چه بخواهد چه نخواهد این روزها عنایت ویژه ملت ایران شامل حال او شده است اما این بار جذابیت‌های هالیوودی یا فناوری‌های خیره‌کننده دلیل این اقبال عمومی نیست، این بار داستان کمی متفاوت‌تر است، این بار مردم چیزهایی را می‌شنوند که قبلاً کمتر چیزی از آن‌ها دیده یا شنیده بودند،

این بار آمریکا را بدون روتوش تر از همیشه دارند می‌بینند.

خیلی سخت

نیست یادآوری

دورانی که آمریکائی‌ها

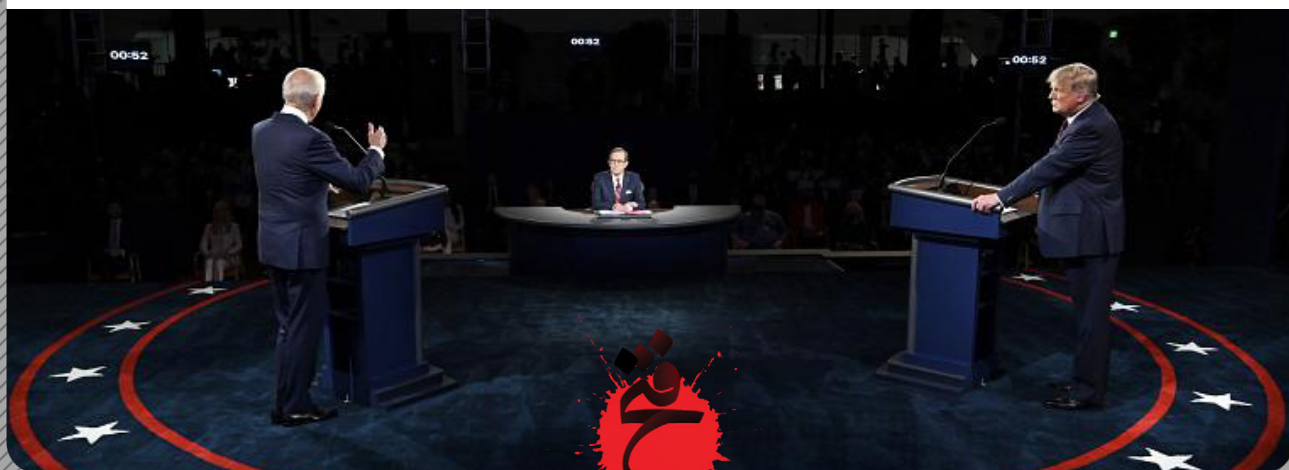
حنجره‌هایشان پاره می‌کردند تا

بگویند در انتخابات ایران تقلب شده است و باید اعتراض کرد، باید همه جا را به آشوب کشید و نتیجه را نپذیرفت؛ اما حالا شاهد صحنه‌هایی دیدنی هستیم؛ رئیس‌جمهور سیاه بخت کاخ

سفید نشین، خود نظام و ساختاری که در رأس آن قرار دارد را متهم می‌کند. خودش مردم را به اعتراض و آشوب دعوت می‌کند و خودش سردمدار مبارزات می‌شود. سیستم رایانه‌ای رأی دهی برخی ایالات دست‌کاری شده از آب درمی‌آید و برخی آرای مردمی در سطل‌های زباله پیدا می‌شوند. در آمریکای رؤیایی حتی ناظران مردمی هم اجازه نظارت نداشتند. خلاصه بگویم آشی برایمان پختند که امروز خودشان بدجور در آن افتاده‌اند.

راستش را بخواهید از همین امروز نگران رئیس‌جمهور آمریکا هستیم، چرا که او نه تنها با چالش‌های اقتصادی، بحران عظیم کرونا، اعتراضات رنگین‌پوستان علیه ساختارهای ناعادلانه، رکود ارزش دلار، ارتباط با اتحادیه اروپا و چین و روسیه و ناکامی‌ها در غرب آسیا روبرو است، بلکه مردمی را باید کنترل کند که رئیس‌جمهور خودشان را ناقض و غاصب دولت می‌دانند، مردمی که شاید هیچ‌وقت آن قدر به ساختارهای خود بی‌اعتماد نشده بودند. مردمی که کم‌کم به همه چیز دارند شک می‌کنند و این شک شروعی بی‌پایان است بر پایان یک رؤیای پوشالی.

تدبیر تاریخ مصرف گذشته

چندی پیش رئیس جمهور در جلسه‌ای با اعضای هیئت دولت از صلح و مراتب آن در زمان امام حسن علیه السلام پرده برداشت. دولتی که سال‌هاست از این مطالب دم می‌زند ولی انگار خیال کنار گذاشتن راه‌های بی‌اثر خویش را ندارد. بسیار بودند کسانی که سه سال پیش از این، از رئیس جمهور و تیمش حمایت‌ها کردند و الآن چیزی جز پشیمانی ندارند؛ البته در سال پایانی دولت نیز هستند کسانی که هنوز هم کورکورانه از این مواضع دفاع می‌کنند و سعی بر عادی جلوه‌دادن شرایط دارند؛ این طور نگاه‌ها نیز در ادامه‌ی همان عدم توانایی رئیس دولت در حفظ قدرت خویش هست که جلوه‌نمایی می‌کند. وقتی که رئیس دولت در استفاده از روایات اهل بیت علیهم السلام طوری عمل می‌کند که انسان را یاد عبارت: «کلمه الحق یردها الباطل» می‌اندازد، بیشتر از قبل، این شکست را نمایان می‌سازد. رئیس دولت، حرف از صلحی می‌زند که امام حسن علیه السلام به ناچار آن را پذیرفتند و فقدان «قاسم سلیمانی‌ها» بود که به آن رضایت دادند ولی در شرایط فعلی این قضیه اصلاً صادق نیست، زیرا نائب امام زمان ما پیشوانه‌اش ملتی مستحکم و بصیرند که یاری از ولی‌شان را به بهانه ملک ری نخواهند فروخت.

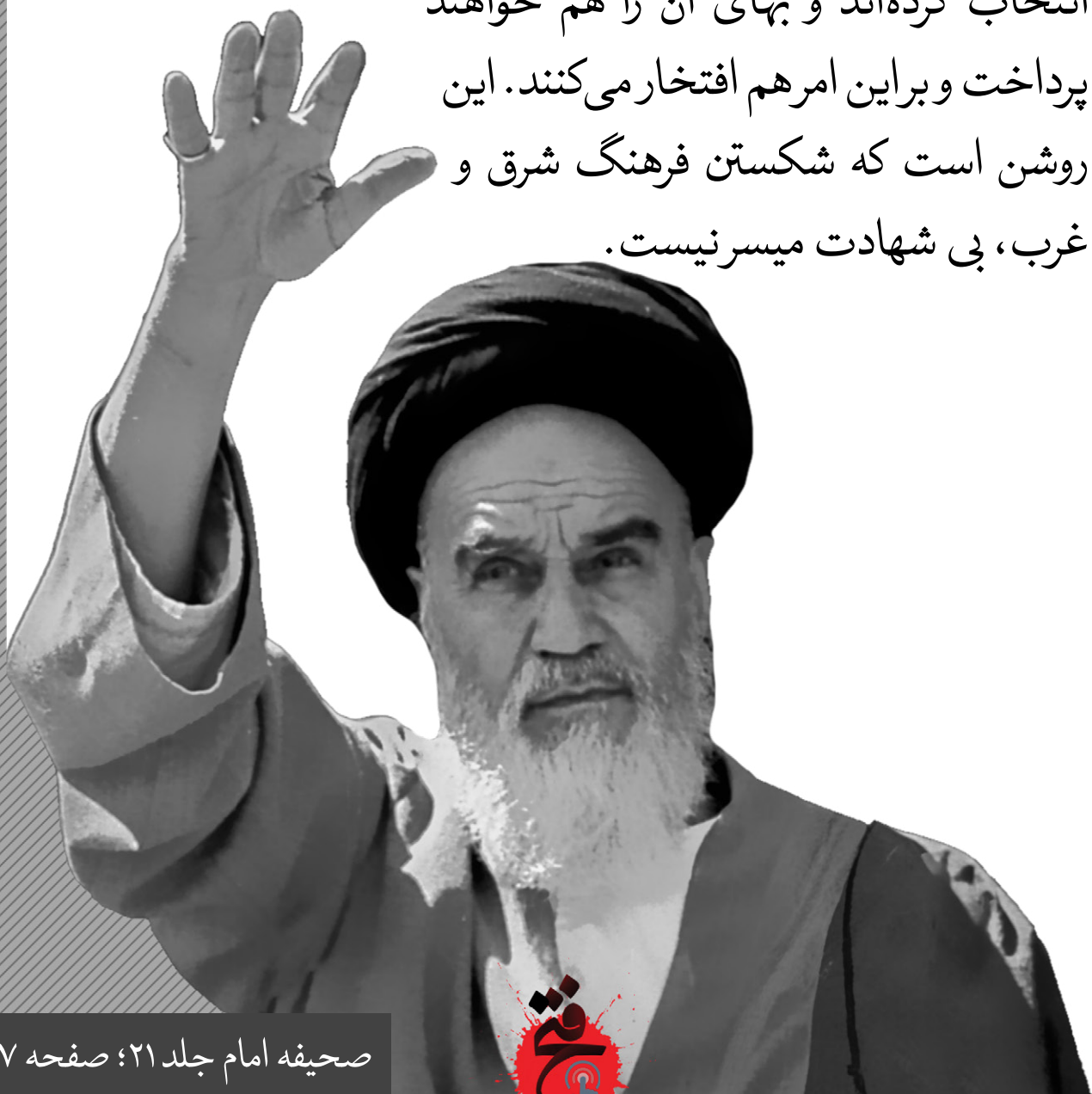
تحریف تاکجا؟!

کلید واژه‌ی جریان تحریف که به تازگی توسط رهبرانقلاب مطرح شد، نشان از این دارد که راهبرد جریان‌های غربگرا و بعضاً نفوذی برپروژه تحریف متمرکز شده‌اند و بایستی مواظبت و مراقبت جدی در این حوزه انجام بشود. تحریف در حوزه‌های مختلف وجود دارد، برای نمونه تحریف سخنان یک شخص، تحریف یک واقعه تاریخی، تحریف در مسائل علمی، تحریف در مسائل سیاسی و همگی مصادیق از تحریف هستند که امروزه به طرز عجیبی هماهنگ و چه بسا هدایت شده از سوی جمع یا گروه خاصی انجام می‌شوند. گاهی حتی سخنان رهبر انقلاب توسط برخی رسانه‌ها تحریف می‌شود که نشان از عمق وقاحت عده‌ای دارد! چرا که بیانات ایشان روشن و قابل دسترس عموم است و تحریف آن عاقلانه نیست مگر اینکه پای غرایض سیاسی و اجتماعی در میان باشد! اما یک نوع از تحریف که بازار آن چندروزی است حسابی داغ شده؛ تحریف علمی است که بنیان‌های معرفتی جامعه را دچار تزلزل می‌کند. مثلاً فردی واقعه شهادت حضرت زهرا علیها السلام را به نحوی انکار می‌کند و یا واقعه قیام امام حسین علیه السلام را اقدام علیه امنیت ملی می‌خواند که این اقدامات نقطه به نقطه نخ تسبیحش تحریف است! تحریف علمی و تحریف بنیادین که بعضاً پشتوانه حوزوی هم دارد که نیاز است تا در مجامع علمی دقیق‌تر و بیشتر به آن پرداخته شود.

مردم ما این راه را خود انتخاب کرده‌اند

چه کسی است که نداند مردم عزیز ما در سختی هستند و گرانی و کمبود بر طبقه مستضعف فشار می‌آورد، ولی هیچکس هم نیست که نداند پشت کردن به فرهنگ دول دنیای امروز و پایه ریزی فرهنگی جدید بر مبنای اسلام در جهان و برخورد قاطع اسلامی با آمریکا و شوروی، فشار و سختی و شهادت و گرسنگی را به دنبال دارد و مردم ما این راه را خود انتخاب کرده‌اند و بهای آن را هم خواهند پرداخت و بر این امر هم افتخار می‌کنند. این روشن است که شکستن فرهنگ شرق و غرب، بی شهادت میسر نیست.

خط مقدم

خط مقدم برشی مستند از میانه خط زندگی حاج حسن طهرانی مقدم است که به دور از تخیل و رویاپردازی‌های نویسندگی به نگارش درآمد. از مردادماه ۶۳ تا دی‌ماه ۶۵

در مقطعی پراز حادثه و موانع پیچیده؛ پراز «نمی‌توانی‌ها» و «دیگر نمی‌شودها»! اما خط زندگی بعضی‌ها از یک جایی به بعد «نمایی» بالا می‌رود. آن قدر بالا که دیگر آخرش دیده نمی‌شود. حاج حسن هیچ وقت «شیبش» منفی نشد. همین‌ها بوده که خدا هم انگار به خط زندگی‌اش برکت داده. هرچه به انتها نزدیک‌تر شده تابع زندگی‌اش نمایی‌تر شده و آخر خطش مثل موشک اوج گرفته و بالا رفته. آن قدر بالا که بیشتر خط‌ها به گردش

نمی‌رسند. خط‌هایی که مثل زندگی‌های ما درگیر «محور افقی» شده‌اند و با «محور عمودی» قهرند. در این کتاب با بیش از ۵۰ نفر مصاحبه‌های عمیق و مفصلی انجام شده و در مواردی برای تکمیل و رفع تناقضات و ابهامات، مصاحبه با برخی افراد بیش از ۲۰ بار تکرار شده است و سرانجام به همت انتشارات شهید کاظمی منتشر شد.

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق (ع)

فتح؛ نشریه گفت‌وگو انقلاب اسلامی | شماره ۱۹۲

سرمدبیر: سیدسجاد داودی

جانشین مدیرمسئول: محمد احسان پورصفا

مدیرمسئول: هادی ژیان

دبیر هیئت تحریریه: حسین محمدی

جانشین سرمدبیر: مجتبی رفعت

محمدصادق رحیمی

امیررضا نعمتی

هیئت تحریریه: علی جوان

علیرضا عقیلی

علی یعقوبعلی پور

FathISU.ir را در فضای مجازی دنبال کنید

